

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Nógrád Megyei Bíróság A.B.J. hozzátartozó (...) által képviselt A.I-né (...) felperesnek - dr. Lovász Diána jogi ügyintéző által képviselt Központi Igazságügyi Hivatal (1117 Hauszmann Alajos u. 1.) alperes ellen kárpótlási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében meghozta a következő

í t é l e t e t :

A bíróság az alperes 5641421-16 iktatószámú határozatát ***megváltoztatja úgy, hogy a felperes 200.000.- (Kettőszázezer) forint egyösszegű kárpótlásra jogosult.***

Kötelezeti az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 2.400.- (Kettőezer-négyszáz) forint perköltséget.

Az ítélet ellen, a kézbesítéstől számított 15 napon belül, fellebbezéssel lehet élni, amelyet előterjesztése esetén, a Nógrád Megyei Bíróságnál kell benyújtani.

Fellebbezés esetére a bíróság tájékoztatja a feleket arról is, hogy a fellebbezési határidő lejárta előtt előterjesztett közös kérelmük alapján a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálása kérhető. Továbbá a másodfokú bíróság az ítélet ellen irányuló fellebbezést tárgyaláson kívül bírálhatja el, ha a fellebbezés csak a perköltség viselésére vagy összegére vonatkozik vagy csak az ítélet indokolása ellen irányul.

I n d o k o l á s

A felperes a 2006. július 18. napján kelt és az alpereshez 2006.július 20. napján érkezett igénybejelentésében testvérének, N.B.J-nek hadifogságban történt 1945. október 6-ai elhalálozása miatt egyösszegű személyi kárpótlás megállapítását kérte.

A 2008. február 6. napján kelt 5641421-6 iktatószámú határozatával az alperes a kérelmet elutasította, mert azt állapította meg, hogy a felperes testvére a

hadifogságban 1945. június 8. napján hunyt el, így az elszenvedett sérelem nem tarozik az életüktől és szabadságuktól politikai okból jogtalanul megfosztottak

kárpótlásáról szóló 1992. évi XXXII. törvényben meghatározott kárpótlásra jogosító esetek közé.

Ezt a határozatát azonban az alperes a 2009. február 12. napján kelt 5641421-15 iktatószámú határozatával visszavonta, majd az ugyanezen a napon kelt 5641421-16 iktatószámú határozatával a felperes részére, testvérének élet elvesztése miatt, 100.000.- forint összegű egyösszegű kárpótlást állapított meg.

A döntés indokolása szerint a Honvédelmi Minisztérium Központi Irattárának újabb igazolása szerint a felperes testvére a II. Világháború idején katonai szolgálatot teljesített, 1945. április 1. napján szovjet fogságba esett és a hadifogságban 1945. október 8. napján elhalálozott.

Ezekből az adatokból megállapítható, hogy a felperes testvérének halála a szovjet kényszermunka ideje alatt következett be, amely kárpótlásra jogosító körülmény.

Az egyösszegű kárpótlás ilyen esetben 400.000.- forint, amelynek fele összege illeti meg a testvéreket és mivel a felperesen kívül egy további testvér is jogosult a kárpótlásra, így a felperest 100.000.- forint összegű, egyösszegű kárpótlás illeti meg.

A keresetlevelében a felperes ezeknek a határozatoknak a megváltoztatását és a kárpótlási összeg 200.000.- forintra történő felemelését kérte, tekintettel arra, hogy élő testvérként már csak ő jogosult a kárpótlásra.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

A felperes kereseti kérelme az alábbiak miatt megalapozott.

Az életüktől és szabadságuktól politikai okból jogtalanul megfosztottak kárpótlásáról szóló módosított 1992. évi XXXII. törvény (Szkpt.) 2. § (1) bekezdés d.) pontja értelmében egyösszegű kárpótlás jár az élet elvesztéséért, ha a sérelmet szenvedett a kényszermunka ideje alatt halt meg.

Az Szkpt. 2/B. § (2) bekezdése értelmében a szovjet hadifogságba esett katonát 1945. augusztus 1-től kényszermunkára hurcoltnak kell tekinteni.

Ezeket a törvényi rendelkezéseket alkalmazta a határozatában az alperes is, amikor a Honvédelmi Minisztérium Központi Irattárának ismételt igazolása alapján megállapította, hogy a felperes testvére 1945. április 1-én szovjet fogságba esett és ebben a fogságban 1945. október 8. napján elhalálozott.

Az Szkpt. 2. § (3) bekezdése szerint a kárpótlásra az élő özvegy, a sérelmet elszenvedő élő gyermeke és az élő szülő, ezek hiányában - a kárpótlás összegének felére - az élő testvér jogosult.

A felperesi igénybejelentés elbírálása során az alperes sem állapított meg olyan adatot, hogy a felperes testvérének kényszermunkában történt élet elvesztése miatt a testvéren kívül lenne más igény jogosult.

A kárpótlási igénybejelentés benyújtásakor pedig már csak a felperes volt a hadifogságban elhunytak az egyetlen élő testvére, hiszen az alperes határozatában figyelembe vett másik testvér, a közigazgatási iratok között fellelhető halotti anyakönyvi kivonat másolat tanúsága szerint, már 2005. szeptember 2. napján elhunyt.

Mindezek alapján az Szkpt. 2. § (3) bekezdése értelmében a felperes, mint egyetlen élő testvér az egyösszegű kárpótlás összegének a felére jogosult.

Az egyösszegű kárpótlás a módosított 2000. évi CXXXIII. törvény 56/A. §-a szerint 400.000.- forint, így a felperes a fent hivatkozott törvényi rendelkezés értelmében egyetlen élő testvérként ennek az összegnek a felére, azaz 200.000.- forintra jogosult. A törvényes összegtől eltérő összegben megállapított kárpótlási összeget közlő alperesi határozat a fentiek miatt jogszabálysértő, ezért ezt a jogszabálysértő határozatot a bíróság az 1991. évi XXV. törvény 10. § (3) bekezdésébe foglalt felhatalmazás alapján a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 339. § (2) bekezdés q pontja alapján megváltoztatta és a felperest megillető egyösszegű kárpótlás összegét 200.000.- forintra felemelte.

A pereszes alperest a Pp.78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperesnek a perindítással felmerült perköltsége megtérítésére.

A felperes képviselőjének a tárgyalásra történő utazással összesen 2.400.- forint perköltsége merült fel, amelynek a megtérítését kérte, így a bíróság ennek a perköltségnek a megfizetésére kötelezte az alperest.

A bírósági eljárás az 1991. évi XXV. törvény 12. § (6) bekezdése értelmében volt illetékmentes.

Az ítélet elleni fellebbezési jogosultság biztosítása a Pp. 340. § (2) bekezdésén alapul, a fellebbezési tájékoztató pedig a Pp. 220. § (3) bekezdésén.

Balassagyarmat, 2009. május 20.

Dr. Takács László sk.
bíró